

La Calera

Aquest barri d'Esclanyà des que tinc coneixença del mateix –aquest setembre farà tretze anys que estic relacionat amb Begur–, ha estat sinònim de marginació.

A l'Escola de Begur els nens d'Esclanyà tenien una aureola especial: eren d'un estatus social baix i encara ho eren més els de la Calera.

L'Escola feia un conscient treball d'integració de tots aquests alumnes, i sovint els mestres debatien la conveniència o no que des de ben petits pugessin a la nostra escola i es deixés sense ús l'escola d'Esclanyà. Això per afavorir el més aviat possible la integració i igualació amb la resta d'alumnes del poble.

La Calera –el barri del Forn de la Calç que hem après a dir força més cap aquí–, ha representat, representa, el focus de "chabolisme" en un Begur emmirallat en els xalets, "las villas", els iots i els senyors de Barcelona.

Els gitanos que en aquest moment acampen prop de les runes de les barraques, que per no ser no eren ni d'ells, ens qüestionen a tots plegats si l'actuació que des de l'Ajuntament s'ha emprès ha estat o no ha estat justa i bona.

¿És possible una resolució absolutament justa, perfecta, immillorable de les múltiples problemàtiques que s'han de resoldre des d'un govern municipal, comarcal, autonòmic, estatal?

Hauria de ser possible. I només per aquest futur condicional té sentit fer política.

¿És just que les Associacions Gitanes reaccionin ara, després de què algunes de les famílies afectades portin ja uns quants anys voltant d'un poble a un altre de la nostra comarca sense poder assentar-se mai definitivament en cap d'ells?

¿És just que el Consell Comarcal del Baix Empordà, la Delegació del Govern de la Generalitat a Girona i la Conselleria de Benestar Social no s'hagin preocupat fins al moment per aquesta situació?

¿Als begurencs, ens ha importat gaire el que passava històricament a la Calera?

Sí i no. De fet ens queda lluny i fins queda lluny del nucli d'Esclanyà.

Calia fer política i anar a resoldre el problema, sabent d'antuvi que per arribar a un futur perfecte feia falta passar per un present imperfecte.

Anàvem a acabar amb una il·legalitat global del barri: fora d'ordenació en el PGO de Begur, habitades que no reunien les condicions d'habitabilitat, ocupacions sense autorització,... Anàvem a acabar amb el darrer focus de "chabolisme" a Begur.

A les famílies que portaven molts d'anys al barri, reconeguts esclanyencs primer i begurencs després se'ls ha ofert un sostre digne a Begur amb un lloguer mòdic, a l'espera del grup d'habitatges de promoció pública que l'empresa municipal BEMUSESA portarà a terme el 1994 a Esclanyà.

Quatre barraques, unes tendes de campanya i unes quantes mostres de

solidaritat són les banderes que reclamen un pas més cap a la justícia social.

El primer pas desllorigador de la injustícia i la marginació l'acabem de donar.

ANTONI BONFILL,
Regidor pel PSC-CuBE

